

บทกวี

ตำนานเพลงควาบอย :

บิล มอนโร

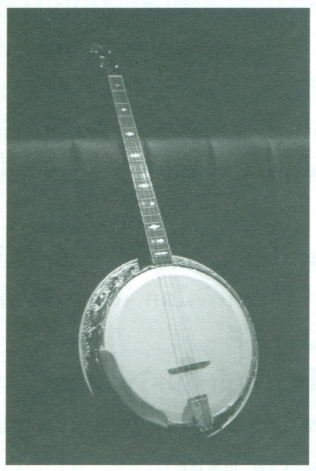
บิดาแห่งเพลงคันทรี่แนว บลู กราส

193862

ควาบอยจอมเก๋*

บลู กราส จัดเป็นดนตรีรูปแบบหนึ่งของเพลงคันทรี่หรือเพลงควาบอย ที่ถือกำเนิดในสหรัฐอเมริกา โดยจัดเป็นดนตรีที่ถือเป็นรากเหง้าของคนอเมริกันในยุคบุกเบิกที่มีพื้นฐานจากดนตรีพื้นบ้านของคนจากอังกฤษ ไอริช และสกอตแลนด์ ดนตรีแนวนี้นี้จะใช้เครื่องดนตรีที่เป็นสายหลายชนิดเพื่อที่จะให้เสียงเพลงที่มีความโดดเด่นของเครื่องดนตรีแต่ละชนิด โดยจะมีการไล่เสียงของเครื่องดนตรีแต่ละชนิดในเพลงเดียวกัน เพื่อเพิ่มความโดดเด่นและสนุกสนานของเพลง ซึ่งจะแตกต่างจากเพลงคันทรี่ทั่วไป ที่จะมีเครื่องดนตรีชนิดเดียวเป็นจุดเด่น ในขณะที่เครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ เป็นส่วนประกอบ เครื่องดนตรีที่นิยมนำมาบรรเลงเพลงคันทรี่แนวบลู กราสได้แก่ พิคเคิล(ไวโอลินชนิดหนึ่ง) แบนโจ แมนโดลิน อะคูสติคกีตาร์ กีตาร์เบส และโดโบร(เป็นกีตาร์ชนิดหนึ่ง resonator guitar) พื้นฐานดั้งเดิมของดนตรีแนวบลูกราสเป็นเพลงเต้นที่เน้นความรื่นเริง ผสมผสานกับเรื่องราวที่เป็นพื้นฐานของดนตรีแนวควาบอย

ชื่อดนตรีแนวบลู กราส ที่เป็นที่รู้จักกันทั่วโลกก็มาจากการพัฒนาแนวเพลงจากวงดนตรีวงหนึ่งที่ชื่อ เดอะบลูกราสบอยส์ (the Blue Grass Boys) ที่มีบิล มอนโรเป็นผู้ก่อตั้ง บิล มอนโร ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาแห่งเพลงควาบอยในแนวบลู กราส (Blue Grass) ซึ่งเขาได้รับการยกย่องมามากกว่าครึ่งศตวรรษ โดยเขาเป็นผู้เล่นแมนโดลิน ในวง เดอะ บลู กราส บอยส์ (the Blue Grass Boys) ที่เขาเป็นหัวหน้าวง วงของเขามีรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเพลงควาบอย ในดนตรีแนวใหม่ที่ค่อนข้างเร้าใจมากกว่าเพลงคันทรี่ทั่วไป ซึ่งส่งผลให้แมนโดลิน กลายเป็นเครื่องดนตรีในแนวคันทรี่ป๊อป และเพลงร็อคในเวลาต่อมา ดังจะเห็นตัวอย่างของนักดนตรีที่ใช้แนวดนตรีของ บิล มอนโร ได้จากวง The Everly Brothers, เอลวิส เพรสลีย์, จอร์จ จอห์นสัน และเจอรี่ การ์เซีย เป็นต้น

แบนโจ(Banjo)

แมนโดลิน(Mandolin)

ฟิดเดิล(Fiddle)

เครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลง
เพลงคันทรี่ในแนวลู กราส

เหตุใด บิล มอนโร จึงได้โด่งดังและได้รับความนิยมอย่างสูงในอาชีพการเล่นดนตรีในแนวลู กราสของเขา คำตอบน่าจะอยู่ในประวัติที่น่าสนใจของเขาดังนี้คือ บิล มอนโร หรือวิลเลียม สมิท มอนโร เกิดก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 เพียง 3 ปี (ปี 1911) ที่เมือง Rosine รัฐเคนตักกี เขาเป็นลูกคนสุดท้องในบรรดาพี่น้อง 8 คน บิลเกิดมาในครอบครัวที่เป็นเกษตรกร โดยในบ้านของบิลจะมีเสียงเพลงและการเต้นรำเสมอๆ โดยการบรรเลงของพ่อจากเครื่องดนตรีฟิดเดิล(Fiddle) ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านแนวลูกราส-อเมริกันรุ่นโบราณของลุงเพนเดิลตัน หรือลุงเพนของบิล นอกจากนี้ในบ้านยังมีกีตาร์ที่เล่นโดยนักดนตรีผิวหมึก(Uncle Ren) อารีโนล ซูลท์ ด้วย จึงทำให้บิลและคนในครอบครัวคุ้นเคยกับเสียงเพลงคันทรี่และการเต้นรำเสมอมา

บิล มอนโร ได้สูญเสียบิดาและมารดา ไปพร้อมๆ กันเมื่อเขาอายุได้ 16 ปี หลังจากนั้นเขาก็ได้ตามพี่ชายของเขาขึ้นเหนือไปยังชิคาโก บิลเริ่มทำงานในโรงกลั่นน้ำมันเพื่อยังชีพ ในขณะเดียวกันเขาก็ได้เริ่มเป็นนักแสดง โดยร่วมเป็นแดนเซอร์ ร่วมร้องเพลง และเล่นแมนโดลินกับพี่ชายที่ชื่อชาร์ลี(เล่นกีตาร์) และเบิร์ต (เล่นฟิดเดิล) ตามสถานีวิทย์ในท้องถิ่นควบคู่ไปด้วย ต่อมาเบิร์ตได้แยกวงออกไป บิลและชาร์ลีจึงได้ตัดสินใจยึดอาชีพนักดนตรีเป็นหลักในวง Monroe Brothers และเริ่มเล่นดนตรีตามสถานีวิทย์ต่างๆ ในรัฐโอไฮโอ และรัฐเนบราสก้า ซึ่งในเวลาต่อมาเขาและพี่ชายได้ย้ายถิ่นฐานไปยังรัฐคาโรไลนา และได้ปักหลักอยู่ที่นอร์ทคาโรไลนา และได้มีโอกาสไปเล่นดนตรีในสถานีวิทย์ที่มีกำลังส่งถึง 50,000 วัตต์ ทำให้พวกเขาเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น ในยุคนั้นมีนักดนตรีแนวเดียวกันจำนวนมาก ทำให้บิลพยายามพัฒนาดนตรีให้แปลกออกไปเพื่อสร้างความแตกต่างโดยเริ่มเล่นดนตรีในจังหวะที่หนักขึ้น เพิ่มความเร็วในการโซโลแมนดาลิน จนในที่สุด 1 ปีต่อมา เขาก็ได้เซ็นสัญญากับ RCA Record และได้ออกแผ่นเสียงที่ขายดีตั้งแต่ชุดแรก ในชุด "What would you give in exchange for your soul" ซึ่งหลังจากนั้น บิล มอนโร ได้แยกวงกับพี่ชายและใน 2 ปีต่อมา(1938) เขาก็ได้เริ่มตั้งวงใหม่ชื่อ the Blue Grass Boys ที่เป็นต้นแบบของดนตรีควอบอยแนวลู กราส และได้ทำให้รัฐเคนตักกีกลายเป็นรัฐต้นแบบของดนตรีควอบอยแนวลู กราสในเวลาต่อมา

เมื่อบิลเริ่มดนตรีควอบอยในแนวลู กราส และได้แพร่กระจายเสียงจากสถานีวิทย์คาโรไลนา จนเป็นที่รู้จักกันไปทั่วแล้ว เขาได้มุ่งหน้าสู่เมืองแนชวิลล์ ที่ซึ่งเป็นเมืองดนตรีควอบอยหรือดนตรีแนวคันทรี่ที่มีเวทีใหญ่ๆ ที่นักดนตรีควอบอยหรือนักดนตรีแนวคันทรี่ทุกคนใฝ่ฝันจะไปแสดงให้ได้ โดยเฉพาะที่ The Grand Ole Opry ในเมืองแนชวิลล์ จากเวทิดังกล่าวในที่สุด บิล มอนโร ก็ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วกับดนตรีควอบอยแนวลู กราส ของเขา และเริ่มเป็นที่รู้จักกันไปทั่ว โดยต่อมาเขาได้เซ็นสัญญากับทางสถานีวิทย์ยังทำให้ชื่อของบิล มอนโรเป็นที่รู้จักกันมากขึ้น โดยเฉพาะในรัฐทางใต้ที่คลื่นวิทยุส่งไปถึง แต่อย่างไรก็ตาม ดนตรีคันทรี่แนวของบิล มอนโร ก็ยังไม่ได้ถูกเรียกว่า ดนตรีคันทรี่แนวลู กราส ในขณะนั้น จนกระทั่งอีก 10 ปีต่อมา จึงได้รับการขนานนามว่า "ลู กราส" ตามชื่อวง the Blue Grass Boys ที่บิล มอนโรตั้งขึ้น

สำหรับเครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงเพลงแนวลู กราส จะแตกต่างจากดนตรีที่เป็นคลาสสิกคันทรี่ ซึ่งมี ฟิดเดิล แมนโดลิน และกีตาร์ โดยได้เพิ่ม แบนโจ แอคคอร์ดียน ฮาโมนิกา และเพิ่มเสียงเบสหนัก ๆ เข้าไปอีก โดยต่อมาในปี 1945 หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง บิล มอนโร ได้เพิ่มแบนโจรุ่นที่พัฒนาจาก เอิร์ล สครักส์ (Earl Scruggs) (ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็น King of Blue grass ในเวลาต่อมา) เข้าไปเสริมในวงดนตรีของเขาด้วย และได้ใช้ เอิร์ล สครักส์ และแฟลต(Flat) ร่วมในการบันทึกเสียงเพลงชุดใหม่ ๆ ในเวลาต่อมา และเขายังได้พัฒนาแนวดนตรีอะคูสติค ที่ทำให้เกิดการพัฒนาไปเป็นดนตรีแนวดนตรีแบบฮอตกี้ ดอง, คันทรี่ พ็อพ และดนตรีแนวร็อค ด้วย

สำหรับเพลงคันทรี่แนวลู กราส ของบิล มอนโร มีเพลงที่เป็นอมตะหลายเพลง เช่น Uncle Ren, Raw Hide, Blue Moon of Kentucky, Jerusalem Ridge, I want the Lord to Protect My Soul ฯลฯ บิล มอนโร ได้เปิดการแสดงดนตรีในแบบของเขาในหลายประเทศทั่วโลก อาทิเช่น ญี่ปุ่น อังกฤษ ไอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ สวิสเซอร์แลนด์ อิสราเอล และได้ร่วมบรรเลงกับนักดนตรีแนวลู กราสอีกหลายคนในปี 1965 โดยเฉพาะ Bean Blossom จากรัฐอินเดียนา ทำให้แนวเพลงของบิลได้รับการตอบรับจากคนทุกชนชั้น ตั้งแต่ระดับในไร่ นา จนถึง ทำเนียบขาว และได้ดังเป็นอมตะจวบจนปัจจุบัน

บิล มอนโรมีเพลงที่ได้รับการยอมรับและติดอันดับต้น ๆ ไม่น้อยกว่า 500 เพลง และได้รับรางวัลความสำเร็จในอาชีพจำนวนมากรวมถึงรางวัลแกรมมี่ นอกจากนี้ยังได้รับการ

จารึกชื่อในหอเกียรติยศ ในฐานะนักดนตรีที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ เทียบเท่ากับ หลุยส์ อาร์ม สตรองค์ พอล แมคคานี และนักร้องที่เป็นตำนานดนตรีอีกจำนวนมาก และได้รับการยอมรับว่าเป็นบิดาของดนตรี คันทรี่แนวลู กราส โดยได้รับคัดเลือกให้จารึกชื่อในหอเกียรติยศของดนตรีคันทรี่ในฐานะผู้ก่อตั้งดนตรีแนวลู กราส ด้วย

บิล มอนโร ถึงแก่กรรมในปี 1996 เมื่ออายุได้ 85 ปี บิลทำให้ดนตรีบลู กราส เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก โดยทุกรัฐของสหรัฐและแคนาดา รู้จักดนตรีในแนวนี้นี้

ว่าไปแล้ว บิล มอนโร เป็นนักดนตรีที่มีอายุน้อยคนหนึ่ง เสียงเพลงบลู กราส ของเขาได้เป็นที่นิยมไปทั่วโลก ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย เพลงบลู กราส ดิฑูคนไทย เพราะว่ามีจังหวะที่เร้าใจ สนุกสนาน ฟังง่าย เข้ากับวิถีชีวิตของคนไทยที่เรียบง่าย โดยเฉพาะในเมืองที่มีสัญลักษณ์เป็นเมืองควาบอยอย่างปากช่อง มวกเหล็ก ก็มีเสียงเพลงแนวลู กราส ร้านอาหารหลายร้านก็มีการตกแต่งร้านแบบควาบอยและมีเสียงเพลงแนวลู กราสให้ได้ฟังกันเป็นหลัก รวมทั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ซึ่งเป็นบ้านของชาวควาบอย ก็มีเพลงคันทรี่หรือเพลงควาบอยให้ได้ฟังเช่นกัน สำหรับผู้ที่ชื่นชอบเพลงควาบอยคันทรี่สามารถรับฟังเพลงคันทรี่แนวลู กราส ได้จากวิทยุเพื่อการศึกษแม่โจ้- เชียงใหม่ ทางคลื่น FM.95.5 MHz แม่โจ้-แพร่ คลื่น FM.94.0 MHz และแม่โจ้-ชุมพร คลื่น FM.90.0 MHz ได้ทุกวันพฤหัสบดี เวลา 17.00-18.00 น. และทางอินเทอร์เน็ตที่ www.maejoradio.mju.ac.th ครับ